

Turó de la Torre Nova

La Torre de Claramunt

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Coll de Frígols (08789 La Torre de Claramunt)
Emplaçament	Des de la BV-2134 es pot ascendir a la falda cim de Turó
Alçada:	395

Coordenades:

Latitud:	41.53362
Longitud:	1.6802
UTM Est (X):	389902
UTM Nord (Y):	4598838

Classificació

Número de fitxa	08286-15
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Prehistòric Edats dels Metalls
Segle	XVII-X a.C
Estat de conservació	Dolent
Protecció	Inexistent
Número inventari	CC.AA.núm. 7652
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08286A00200027
Autoria de la fitxa	Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa:	ds., 31/08/2013 - 02:00

Descripció

El Turó de Torre Nova està situat a prop de la vila de Capellades i a la seva part NO, al costat dret de la carretera d'Igualada a Vilafranca del Penedès, a uns 200 metres abans d'arribar al trencall que porta a Martorell. La part plana d'aquest turó, on hi ha el jaciment, havia estat conreada; Amador Romaní esmenta bancals abandonats i afirma que no massa temps enrere l'indret s'havia convertit en un abocador municipal de deixalles. Quan es realitzà la fitxa del jaciment, la zona estava molt degradada. A. Romaní va detectar en aquest indret dues alineacions de pedres; la primera en direcció sud amb una longitud de 50 metres, i la segona amb una direcció NO i una llargada d'uns 90 metres; en un extrem d'aquesta última hi aprecià els fonaments circulars d'una torre (murs a base de dues filades de pedres amb una amplada de 0'90 metres). També esmenta una pedra dreta, situada a l'interior de l'angle format pels dos murs, de 0'90 metres d'alçada per 1'25 metres d'amplada per 0'50 metres de gruix. A. Romaní no recollí cap tipus de ceràmica ni element arqueològic. Vaello i els seus col·laboradors van recollir ceràmica rodada (poca) i sílex en uns bancals abandonats, però després d'explorar una cova (la de Torre Nova) que es localitza a la cinglera, van arribar a la conclusió que els materials provenien de la part superior, del planell, aleshores decidiren explorar-lo amb més intensitat i detectaren "algunes irregularitats cobertes de terra i pedres" que identificaren com un possible poblat, del que trobaren ceràmica no rodada com la de la cova i de la qual se'n desconeix la ubicació o destí. Segons l'article de Vaello i col·laboradors, els materials trobats van ser els següents: - Varis fragments de ceràmica de superfície brunyida, llises i grolleres, decorades amb diversos motius (cordons impresos amb digitacions, mugrons i solcs acanalats). Vores exvasades i llavis bisellats, un fons pla i una nansa vertical tipus pont. També, segons els mateixos prospectors, un fragment de nansa d'àmfora romana, un fragment de "tegula" romana i sis fragments de ceràmica gris medieval. Quant a pedra, es van recollir quatre gratadors de sílex i un burí i tres nuclis del mateix material; també un fragment de destrat polida de diorita i un tros de pedra de molí de mà d'arenisca. A la vista d'aquests materials, cal suposar que el lloc estaria habitat en una etapa del Bronze Final III català, és a dir, entre els anys 900-650 aC aproximadament. CC.AA. (1991)

Observacions:

Lloc d'ubicació del material: Arxiu Arqueologia del CECI /núm.de referència 306

Història

Jaciment descobert per Amador Romaní a principis del segle XX. Durant la visita al jaciment amb motiu de la realització de la Carta Arqueològica, l'any 1984, es van recollir dos fragments de ceràmica: un decorat amb dos cordons impresos i vora exvasada i l'altre decorat amb simples incisions. És possible, doncs, confirmar la cronologia esmentada. No es pogueren localitzar els murs descrits ja que el lloc era cobert amb deixalles i terra. Només s'aprecià, a l'extrem nord, unes pedres amb una disposició especial (restes dels murs?). Amador Romaní, a la revista "Penedès", la va catalogar com una estació d'època indeterminada. En la revisió de la Carta Arqueològica de l'any 1991, els arqueòlegs afirmen que aquest indret durant anys havia estat l'abocador municipal de deixalles de la Torre de Claramunt. Quan l'Ajuntament del municipi va decidir dignificar aquest lloc, segons els varen informar, no sols es van endur les deixalles, sinó que també varen rebaixar el nivell del turó en aquest sector. Quan els arqueòlegs varen anar a visitar la zona, la plana estava coberta per una capa de vegetació que va dificultar la tasca de localització de restes. No varen localitzar cap fragment de material en superfície. Malgrat totes les agressions que ha patit aquest jaciment, és possible que encara resti una part conservada per sota del nivell actual del sòl.CC.AA. (1991)

Bibliografia

ALMAGRO, M; SERRA, J.C. COLOMINES, J. (1945) Carta Arqueológica de España. Provincia de Barcelona. CSIC. Madrid. ROMANÍ I GUERRA, A. (1917) "Paletnologia de la comarca de Capellades. Antigues construccions" a Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya. Vol XXVII. Núm. 271. Agost 1917. Barcelona. Pàg. 202-203

